

כלכלה ניהולית

פרק 7 - מונופול

תוכן העניינים

1. כללי 1

מונופול:

שאלות:

- (1) נתון יצרן יחיד בעל פונקציית הוצאות: $TC = 250 + 20Q$ עומד בפני ביקוש: $P = 100 - 2Q$. להלן מספר טענות:
- א. בנקודה האופטימלית גמישות הביקוש שווה 1.5.
 - ב. רווחי היצרן המקסימליים שווים 500.
 - ג. אם תגדל ההוצאה הקבועה ל-1000, יפסיק היצרן לייצר בטווח הארוך.
1. רק טענה א' נכונה.
 2. רק טענה ב' נכונה.
 3. רק טענה ג' נכונה.
 4. רק טענות א' ו-ב' נכונות.
 5. רק טענות א' ו-ג' נכונות.
- (2) מונופול מייצר ומצוי בשיווי משקל של הטווח הארוך. ידוע שעקומת הביקוש ליניארית וגמישות הביקוש במחיר שיווי משקל שווה ל-2. ליצרן הוצאה שולית חיובית וקבועה בסך A ₪. להלן מספר טענות:
- א. המחיר לצרכן בשיווי משקל שווה $2A$.
 - ב. שיפור טכנולוגי, המוזיל את העלות השולית ליחידה יכול להביא לנקודת שיווי משקל בה גמישות הביקוש קטנה מאחת (בערך מוחלט).
 - ג. שיפור טכנולוגי, המוזיל את העלות השולית ליחידה ב-2 ₪, יוזיל את המחיר לצרכן ב-2 ₪, גם כן.
1. כל הטענות אינן נכונות.
 2. רק טענה א' נכונה.
 3. רק טענה ג' נכונה.
 4. רק טענה ב' נכונה.
 5. רק טענות ב' ו-ג' נכונות.
- (3) בשוק X קיים יצרן יחיד המייצר כמות אופטימלית. ליצרן הוצאה שולית חיובית וקבועה. עקומת הביקוש העומדת בפניו ליניארית. הממשלה מטילה על המונופול, מס קבוע לכל יחידה מיוצרת. להלן מספר טענות:
- א. הכמות המיוצרת תגדל והמחיר לצרכן יעלה.
 - ב. ייתכן שהמחיר ליצרן ירד.
 - ג. המחיר ליצרן ירד והמחיר לצרכן יעלה.
 - ד. המונופול יפסיק לייצר את המוצר.

- (4) בשוק X קיים יצרן יחיד המייצר כמות אופטימלית. ליצרן הוצאה שולית חיובית וקבועה. עקומת הביקוש העומדת בפניו ליניארית. הממשלה נותנת למונופול, סובסידיה קבועה לכל יחידה מיוצרת בגובה העלות השולית שלו. להלן מספר טענות:
- מאחר שהעלות ליצרן שווה כעת לאפס, היצרן ייצר כמות אינסופית.
 - היצרן יגיע לרווח מקסימלי, אך לא בהכרח לפדיון מקסימלי.
 - אם ליצרן אין הוצאות קבועות, הרי שפדיונו המקסימלי יהיה שווה לרווחיו המקסימליים.
 - בשיווי המשקל החדש, גמישות הביקוש גדולה מאחת והכמות המיוצרת שווה למחצית הכמות המקסימלית.
- (5) מונופול מייצר ומצוי בשיווי משקל של הטווח הארוך. ידוע שעקומת הביקוש ליניארית וגמישות הביקוש בנקודת שיווי משקל היא 2-. המחיר לצרכן הוא A ₪. להלן מספר טענות:
- ההוצאה השולית של היצרן בשיווי משקל שווה 0.5A.
 - שיפור טכנולוגי, המוזיל את ההוצאה השולית ליחידה יכול להביא לנקודת שיווי משקל בה גמישות הביקוש שווה לאחת (בערך מוחלט).
 - הרעה טכנולוגית, המייקרת את ההוצאה השולית ליחידה ב-1 ₪, תייקר את המחיר לצרכן ב-2 ₪, גם כן.
- כל הטענות נכונות.
 - רק טענה א' נכונה.
 - רק טענות א' ו-ג' נכונות.
 - רק טענה ב' נכונה.
 - רק טענות ב' ו-ג' נכונות.

תשובות סופיות:

- (1) 5 (2) 2 (3) ג' (4) ג' (5) 3